

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Olynthiaca II

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ράδιαι γίνονται. ως όποι' άπ' τ' άυ' μ' άς άδενή τ' άδενή Α
γματο, τοιοῦτοι κελταί και τ' η' πεπερηγμύων άυ' τοίς
έσεάτε. χησα δ' έή παντός έίνεκα.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟ-
γου Ολυυθιακού β.

Προσέκοντο μὲν τὴν ἀρεσβείαν τῆς ὀλυυθίων οἱ
ἀθλιωαῖοι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς κειρέσκασι. μέλ-
λουσι ἢ κερὶ τὴν έξοδον, καὶ δειδίασιν ως δυσπολε-
μίτου ὄντος τῆς φιλιππου. παρηλθὼν δ' ὁ Δημοδένης,
πειρᾶται θαρσύνειν τὸν δῆμον, ὅτι περικινῶς ως ἀδενή τ' άδενή
τῆς μακεδόνος κερήγματα, καὶ τῶς συμμάχοις ὑπο-
πίον αὐτὸν θινά σπαι, καὶ τ' τὴν ἰδία δύναμιν οὐκ ἰχυ-
ρόν. τοὺς δ' μακεδόνιας ἀδενήσας εἶ κατ' έαυτοῖς.

administrationem suam facile tueri possint. Nam
ut ex res erunt, quæ vobis euenient: ita & vos de a-
ctis eorum iudicabitis. Quæ utinam bonæ sint, &
officio fungantur omnes.

LIBANII ARGUMENTVM
Secundæ Orationis Olynthiacæ.

Admiserant legationem Olynthiorum Athe-
nienses, & auxilia eis decreuerant: sed expe-
ditionem differbant, metuentes, ne sibi dif-
ficile cum Philippo bellum esset futurum. Demo-
sthenes igitur progressus, confirmare populum
studet, atque ostendit, quàm infirmæ sint o-
pēs Macedonis. Nam & fociis eum suspectum esse
ait, & suis viribus parum valere, quum Macedones
per se infirmi sint.

ω καρδιστη
φροσι τις
ως κηλλισα
τον πολυμο
π αυτην αλη
α αιαιρη
αυτην θερετ
δυναμ αιπα
δ απισα μη
εμιδ η δι α
καμτην αι
κασι πιχι
δρας, η τα
ζδ κοινα τη
λιππου λαμ
πεν. εις ενον
ασητε. αλ
ιπλως τουτοις
και ελαθε
ευεν προς υ
δι ουδιν απ
εζια, αφομοι
οπαρ πολλα
καλιπασι
οι, τλω αρχ
ντας, επιμας
σοιδεις εδ α
οιτας τω αλ
αβοι κατ η
θεος τη χρα
ηη υτ ουκ αι
κεις, ταυτα
η τοινυν, ω αι
α, οπ νω αφ
ολεμειν, η παρ
μ θιαν υμεις
ποιησεται, πα
ς καρπουμε
ον επι κωλυσει
ηπειν η η συ
μω οικια ουχ
υμεις η αλ
αυπαταω
ως σαλαει
η λικα γ' οβ
λογη κερσο
ε φιακοτα η
κη, στρατοπεδω
πιδνός οντος ει
μια θλωα τοις
απο τα πλε
α, ποσα χη ο
βεις, και επ η
αττων ζημα
ιδοντας, απαν
ον τοις μηδ
λοιπα καρ
η κ ποσάιδροι
αδραν αι τοι
διδωμ

LIBANII ARGUMENTVM
Secundæ Orationis Olynthiacæ.

DEMOSTHENIS SECVNDA ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΔΑ ΟΛΥΝΘΙΑΚΑ, ΟΡΑΤΙΟ

ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

tio secunda, Hieronymo Vuolfio interprete.

τερος.

Metum adimit audi toribus laudanda eorum fortuna: & hortatur, ut occasione vti velint, obiter & Philippum commendans, & Athenienses castigans.

Utm multis in rebus, Athenienses, perspicui mihi posse videtur deorum immortalium beneuolentia, declarata erga rempublicam: tum vero in hoc negotio. Quod enim hostes Philippi extiterunt ij, qui & finitimam ei regionem tenent, & potentia nonnulla praediti sunt, & quod omnium maximum est, de hoc bello ita sentiunt, ut conditiones pacis quae cum illo fiat, primum infidas, dein de patriae suae exitiosas esse putent: admirabile quoddam esse apparet, ac diuinum omnino beneficium. Illud igitur iam prouidendum erit, Athenienses, ne ipsi de nobis peius mereri, quam fortuna videamur. Nam turpe, imò turpissimum fuerit, non modò vrbes & loca, quae aliquando tenuimus, palam abiicere: sed etiam à fortuna comparatos & socios & occasiones. Ac Philippi quidem vires recensere, Athenienses, & iis verbis ad officium faciendum vos exhortari, non consultum esse existimo. quamobrem? quia quicquid ea de re dixeris, id ut ei aliquid afferre laudis, sic à nobis non praeclare administratum esse videatur. Quod enim is plura supra dignitatem suam gessit, eò admirabilior apud omnes habetur. Vos, quanto deterius, quam decuerat, vti rebus estis: tanto maiorem ignominiam suscepistis. Haec igitur omittam. Etenim, si quis verè consideret, Athenienses, hinc eum videat magnum esse factum, non à semetipso. Proinde quas ille res acceptas iis referre debeat, qui ex eius commodo Rempublicam administrarunt, quosque vos supplicis cohercere deceat: nunc non esse video narrandi locum. Quae autem etiam praeter haec se offerunt, & vobis omnibus utilissima sunt auditu, & magno, Athenienses, illi esse probo apparebit, si qui rectè aestimare velint: ea dicere conabor. Eum igitur peritum & perfidum vocare, sine demonstratione facinorum: conuicium esse inane, iure dicas. Quae autem vnquam gessit, ea recenseri ac coargui omnia, breui posse orationem, & mihi quidem, duabus de causis utilia esse dictu videntur: tum ut illum, id quod res est, improbum esse constet: tum ut qui Philippi timore attoniti sunt, quasi is superari non possit, videant, eum percurrisse omnia, quibus dudum per posturam magnitudinem hanc suam auxit, & ad ipsum accedere finem res eius. Ego, Athenienses, valde ducerem & ipse formidabilem esse, & admirabilem Philippum, si iustis eum creuisset actionibus viderem. Nunc, cum rem diligenter considero, reperio, Philippum, ea re nostram ab initio socordiam, cum Olynthios quidam hinc repulerunt, orationem apud nos habituros, quod se Amphipolim nobis traditurum, & illud quod aliquando iactabatur, clam confecturum diceret, pellexisse: Olynthiorum deinde amicitiam sibi adiunxisse, expugnanda Potidæa, nostro oppido, & ereptam nobis prioribus focis per iniuriam, illis tradendo: Thesfalos nunc postremo sibi conciliaisse, promittendo, se eis Magnesium traditurum: & recipiendo, se Phocense bellum pro eis gesturum. Denique nemo est, eorum qui ipso vti sunt, quem non deceperit. His enim artibus creuit, ut semper eorum, à quibus

Propositio eum attentione & captatione benevolentiae: Philippum, quod iniuriis & imposturis creuerit, non esse fimos socios habiturum.

σίαν ὡς δώσω ἐποχέσθαι, καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον ἑαυτῷ πολεμήσειν ἀναδέξασθαι. ὅπως δὲ οὐδέ τις ἔστιν, ὃν πνὺ οὐ πεφραμίην ἐξείνος ἤν' αὐτῷ χρησαμένων, τὴν γὰρ ἐπίστατον ἀνοίαν αἰεὶ ἤν' ἀγροσύνην αὐτῷ

ΠΙ πολλῶν μὲν αἰ τις ἰδεῖν, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, δοκεῖ μοι πνὺ ὡς τῷ θεῶν εὐνοίαν, φανερὰν ἡχομένην τῇ πόλει οὐχ ἡμῶν, ἐν τοῖς παροῦσι παράγμασι. τὸ γὰρ τοῖς πολεμήσασθαι, φιλιππῶν γενησῶναι, καὶ χρεῶν ὁμοίαν, καὶ δυνάμιν πνα κερτημένους, καὶ τὸ μέγιστον ἀπάντων, τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως γνάμιν τοιαύτην ἔχοντας, ὡς τὰς παρῶν ἐκείνων ἀλλοτρίως παρῶν μὲν ἀπίστοις, εἰ ἂν εἰαυτῶν παρῶν νομίζεν ἀνάστασιν ἐξ' ἀιμονία πνὺ καὶ θεῶν παρῶν ἀπίστοις εἰσεν ὀφρῶσθαι. δὲ τῶν μὲν, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, τῆς ἡδὴ σκοπεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ χρεῶν παρῶν ἡμῶν αὐτοῖς ἐξ' ἀδελφῶν ἤν' ὑπαρχόντων. ὡς ἐστὶ ἤν' ἀγροσύνην, μᾶλλον ἢ ἤν' ἀγροσύνην, μὴ μόνον πόλεων καὶ τῶν, ὡν ἡμῶν ποτε κῆροι, φαίνεσθαι παρῶν μὲν ἄλλὰ καὶ ἤν' ὑπὸ τῆς πόλεως ἀδελφῶν συμμάχων τῆς καὶ παρῶν. τὸ μὲν οὖν, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, τῆς φιλιππου ῥώμην διεξίνασθαι, καὶ δὲ τούτων ἤν' λόγων παρῶν ἐπὶ τὰ δέντα ποιῶν ὑμῶν ἐχθρὸν καλῶς ἔχειν ἡγούμαι. δὲ τῶν μοι δοκεῖ πάντ' ὅσα αἰ εἶπῃ τις ὑπὲρ τούτων, ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοπνίαν πνα, ἡμῶν δὲ οὐχὶ καλῶς πεπαρῶσθαι. ὁ μὲν γὰρ ὅσῳ πλείονα ὑπὲρ τῶν ἀξίαν πεπνίηται τ' αὐτῶν, τοσούτω θαυμαστότερος ὡς τῶν πᾶσι νομίζεσθαι. ὑμῶν ἢ ὅσῳ χρεῶν ἢ παρῶν κέρησθαι τοῖς παράγμασι, τοσούτω πλείονα ἀγροσύνην ὀφρῶσθαι. αὐτὰ μὲν οὖν ὡς ἀδελφῶν καὶ γὰρ εἰ μὲν ἀληθείας τις, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, σκοπεῖσθαι. ἐν δὲ αἰ μὲν αὐτῶν ἰδοὶ γενησῶναι, οὐχὶ παρῶν αὐτῶν. ὡν οὖν ἐκείνῳ μὲν ὀφρῶσθαι τοῖς παρῶν ἀπὲρ πεπολιτευμένους χρεῶν, ὑμῶν ἢ δὲ τῶν παρῶν λαβεῖν, τούτων οὐχὶ νῦν ὅσῳ τὸν καμῶν τῆς λέγειν. ἀἰ ἢ καὶ χρεῶν τούτων ἐν, καὶ βέλπτον ὅσῳ ἀνηκούσθαι πᾶσας ὑμῶν, καὶ μεγάλα, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνου φαίνεσθαι ἀνείδη βουλομένους ὀφρῶσθαι δοκιμάζειν, ταῦτ' εἰπῶν πεπολιτευσῶμαι. τὸ μὲν οὖν ὅσῳ τῶν καλῶν αἰσῶν καλῶν αἰσῶν τῆς τὰ πεπολιτευσῶμαι δεικνύσθαι, λοιδορεῖσθαι εἰναί τις αἰ φήσει ἐκείνῳ δικῶν τὸ ἢ πνὺ ὅσα πᾶσι ἑωραξέσθαι διεξίοντα, ἐφ' ἀπασιν τούτοις ἐλέγχειν, καὶ βραχέως λόγου συμβαίνει δειδῶσθαι, καὶ δυοῖν ἐνεκα ἡγούμαι συμφέρειν εἰρησῶσθαι. τῆς ἐκείνων, ὅσῳ καὶ ἀληθῶς ὑπαρχεῖ, φαῦλον φαίνεσθαι καὶ τῆς τοῖς παρῶν κερησῶσθαι, ὡς ἀμῶν πνα τῆς φιλιππου, ἰδεῖν, ὅπ' πάντα διεξέληλυθεν, οἷς παρῶν τῶν παρῶν ἀμῶν μέγας νῦν ἡγούσθαι καὶ παρῶν αὐτῶν ἡμῶν τὴν τελευτῶν τὰ παρῶν αὐτῶν. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, σφόδρα ἀν ἡγούμην καὶ αὐτὸς φοβερὸν εἶν' καὶ θαυμάσον τὸν φιλιππον, εἰ τὰ δικῶν παρῶν τῶν αἰσῶν αὐτῶν ἡγούσθαι. νῦν δὲ, παρῶν καὶ σκοπῶν ἀεῖσθαι, τὴν μὲν ἡμῶν ἀνείδη τὸ κατ' ἀρχῶν, ὅτε ὀλυθίοις ἀπῆλαυθόν πνες ἐν δέντα, βουλομένους ἡμῶν ἀλλοτρίως, τὰ τὴν ἀμφίπολιν φάσκον ὡς ἀδελφῶν σεν, καὶ τὸ θρυλλομένον ποτε ἀπῶσθαι ἐκείνου κατὰ σιδῶσθαι, τούτω παρῶν ἀμῶν. τῆς ὀλυθίων φιλιππου μὲν ταῦτ', τὸ ποτῶσθαι, ἔσθαι ἡμῶν, ὅσῳ ἐκείνῳ καὶ τῶν μὲν παρῶν συμμάχους ἡμῶν ἀδικῶσθαι, ὡς ἀδελφῶν ἢ ἐκείνους: δεπῶσθαι ἢ νῦν τὰ τελευτῶσθαι, τὰ μαγνησίαν ὡς ἀδελφῶσθαι ὑποχέσθαι, καὶ τὸν Φωκικὸν πόλεμον ἑαυτῷ πολεμήσειν ἀναδέξασθαι. ὅπως δὲ οὐδέ τις ἔστιν, ὃν πνὺ οὐ πεφραμίην ἐξείνος ἤν' αὐτῷ χρησαμένων, τὴν γὰρ ἐπίστατον ἀνοίαν αἰεὶ ἤν' ἀγροσύνην αὐτῷ

αὐτὸν ἔξαπὸ τῆς καὶ παλαιᾶς καὶ νέας ἡμετέρας οὐτως ἡγεῖται. ὡς
 ὡς οὐδὲν ἄλλο τούτων ἤρθη μέγας, ἡλικία ἕκαστοι συμφέ-
 ρον αὐτὸν ἑαυτοῖς ὥσπερ πρὸς τὴν ἀνάγκην, οὕτως ὀφείλει ἄλλο
 τῆς αὐτῆς τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν, ἐπειδὴ πάντ'
 ἔνεκα ἑαυτῶν ποιῶν ἔξεληλέγκται. καὶ γὰρ μὲν δὴ, ὡς αἰ-
 δρες ἀθλιώται, πρὸς τὸ πάρεσι φιλίππῳ τὰ παράγμα-
 τα, ἢ παρελθόντες ἐμοί, μάλλον ἢ ὑμῶν δεῖξάτω, ἢ ὡς
 οὐκ ἀληθῆ τὰ ἔργα λέγῃ ἢ ὡς οἱ τὰ πρῶτα ἔξεπατη-
 μένοι, τὰ λοιπὰ πιστεύουσιν αὐτῶν ἢ ὡς οἱ ὡς δὲ τὸ αὐτῆς
 ἀξίαν δεδωκένους δεῖται, καὶ ἐκ αὐτῶν ἐλδοῦσθεσι γέ-
 ροντο ἄσμενοι; καὶ μὲν εἰ τις ὑμῶν ταῦτα μὲν ἔπος ἔχῃ
 ἢ γαίτη, οἷμαι ἢ βία κατέξεν αὐτὸν τὰ παράγματα, τὰ
 τὰ χῶμα καὶ λιμένας καὶ τὰ τοιαῦτα παρεληφέναι, οὐκ
 ὀρθῶς οἷμαι, ὅταν μὲν γὰρ ὑπὸ δυνάστας τὰ παράγματα συ-
 σῆ, καὶ πᾶσι ταῦτα συμφέρη τοῖς μετέχουσιν τῆς πόλεως,
 ἔσονται καὶ φέρειν τὰς συμφορας, καὶ μὲν ἐδέχοντο
 οἱ αἰθροῦται, ὅταν δὲ ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις, ὡ-
 σπερ ἔπος, ἰσχύσῃ ἢ πρὸς τὸ πρῶτον καὶ μετὸν πᾶσι μα-
 ἀπαντὰ ἀνεχάσῃ, καὶ διέλυσεν. ἢ γὰρ ὅστις, ἐκ ὅσων, ὡ-
 σπερ αἰθροῦται, ἀδικοῦντα καὶ ὀρθοῦντα, καὶ ἡδὲ δό-
 μων, δυνάμην βεβαίαν κτήσασθαι. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα εἰς
 μὲν ἀπάξ, καὶ βραχυῶς χρόνον ἀντέχει, καὶ σφόδρα γελώ-
 σθαι ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν, ἀπὸ τῆς τῶν χρόνων ἢ φασγῆ, καὶ
 πρὸς αὐτὰ κατάρρει. ὡσπερ γὰρ οἰκίας οἶμα, ἔσονται καὶ
 τῆς ἄλλων τῆς τοῦτον τὰ κατὰ τὴν ἰσχυρίαν (εἰ) δὲ
 ἔπος καὶ τῆς ἀνάγκης τὰς ἀρχάς, ἔσονται ἡσυχασταὶ ἀλη-
 θῆς, ἔσονται δὲ δικασταὶ ἔσονται τῶν ἡμετέρας ἐν τοῖς πε-
 πωμένους φιλίππῳ. Φησὶ δὲ δὲν ἡμεῖς ἕμας τοῖς μὲν
 ὀλυθίοις βουδῆν καὶ ὅπως τις λέγει, κάλλιπα, καὶ τὰς
 σα, οὕτως ἀρέσκει μοι. πρὸς δὲ δεῖτα λέγει πρὸς βεβίαν
 πᾶσιν, ἢ τὰς μὲν διδάξει ταῦτα, τοῖς δὲ παρεξυμῆ, καὶ
 γὰρ νῦν εἰσὶν ἐπιφιστῆρες παρὰ τῶν, καὶ πρὸς
 μακροῦς λόγους ποιῶσιν. σὺ γὰρ μὲν τοῖς τῶν, ὡς αἰ-
 δρες ἀθλιώται, ὅπως μὴ λόγους ἔρῃσι μόνον οἱ παρ' ἡμῶν
 πρὸς βεβίαν, ἀλλὰ καὶ ἔργον τι δεικνύειν ἔξουσιν, ἔξεληλυ-
 θῶν ὑμῶν ἀξίως τὴν πόλιν, καὶ ὅταν ἐπὶ τοῖς ἀνάμα-
 σιν, ὡς ἅπας μὲν λόγους, ἀπὸ τῶν τὰ ἀνάματα, μετὰ τὸν
 τι φαίνεται, καὶ κένον μέγιστον ἢ ὡς δὲ τῶν ἡμετέρας πό-
 λιν, ὅσων γὰρ ἐτοιμῶσαι αὐτὰ δικοῦ μὲν γὰρ τῶν, ποσὲν
 μέγιστον ἀπὸ τῶν πάντων αὐτῶν πολλῶν ἢ τῶν μετὰ τῶν, καὶ
 μετὰ τῶν δεικνύειν τῶν μετὰ τῶν, εἰσφύρασιν, ἔξουσι, καὶ
 ἀπὸ τῶν ποιῶσιν ἐτοιμῶς, ἔσονται τῶν ὑμῶν πρὸς τῶν τῶν.
 καὶ ταῦτα ἐπιλήσθητε, ὡς πρὸς τῶν καὶ δὲ, περὶ τῶν, ἢ μὲν
 νον, ὡς αἰθροῦται ἀθλιώται, τὰ συμμάχων ἀδυνάτως καὶ ἀπύ-
 στως ἔχοντα φανήσεται φιλίππῳ, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν οἰκεί-
 ας ἀρχῆς καὶ δυνάμεως κακῶς ἔχοντα ἔξελεγχθήσεται.
 ὅλως ἰδὲ γὰρ ἡ μακεδονικὴ δυνάμεις καὶ ἀρχή, ἐν μὲν
 πρὸς τῶν μέρει ὅστις τις ἢ σμικρῶν οἶον ὑπῆρξε πρὸς ὑμῶν
 ἐπὶ τῶν πρὸς τῶν ὀλυθίοις πάλιν αὐτῶν, πρὸς τῶν ποσὲν
 ἀν ὀλυθίοις ἐφανή τῶν τῶν σωμαφόρων, καὶ ἢ τῶν δεῖτα
 λῶν νοσοῦσι καὶ σασιάζουσι, ἔσονται τῶν ἀραγμένους, ἐπὶ τῶν
 τυραννικῶν οἰκίαν ἐβόηθησε. καὶ ὅτι τῶν αὐτῶν, οἶμαι, πρὸς
 ἐπὶ τῶν μὲν δυνάμην, πάντ' ὠφελεῖ. αὐτῆς ἢ καθ' αὐ-
 τῶν ἀδυνάτως καὶ πολλῶν κακῶν ὅστις μεσθῆ. καὶ γὰρ ὅστις ἀ-
 πασι τούτοις, οἷς αὐτῶν μέγαν αὐτὸν ἢ γήσεται, τοῖς πο-
 λέμοις, καὶ ταῖς στρατείαις, ἐπὶ ὅσων φάλαγγες ἀπὸ τῶν, ἢ
 ὑπῆρξε φύσει, κατεσθόλακεν ἑαυτῶν. μὴ γὰρ οἷμαι, ὡς αἰ-
 δρες ἀθλιώται, τοῖς αὐτοῖς φιλίππῶν τε χείρην, καὶ τοῖς ἀρχομένοις ἀλλ' ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμῆ, καὶ τῶν ἐξήλωκε,
 καὶ πρὸς τῶν ἀνάμασιν καὶ κινδύων, ἀπὸ τῶν τῶν, τῶν δὲ ἀνάμασιν ταῦτα, ἀμνηστὴς πᾶσι τῶν ἀλ-

A Ignoraretur, imprudentiam circumveniret atque af-
 sciceret. Ut igitur per hæc altè ascendit, dum quis-
 que aliquo se ab eo beneficio affectum iri putabat:
 sic per eadem hæc etiam deiici rursus eum oportet,
 postquam compertum est, eum ad suam vtilitatem
 referre omnia. In eo igitur loco res Philippi nunc
 sunt, Athenienses: aut prodeat aliquis, & mihi, ac po-
 tius vobis, ostendat, vel hæc à me non verè dici: vel
 eos qui primū decepti sūt, in ceteris ei credituros:
 vel aliter, quàm merebatur, seruitute oppressos Thef-
 falos, nunc non teneri desiderio recuperandæ liber-
 tatis? Quod si quis vestrum hæc quidem ita esse du-
 cit, sed eum vi retenturum imperiū opinatur, quod
 loca & portus, & alia eius generis præoccuparit: non
 rectè opinatur. Cum enim benevolentia res com-
 ponuntur, & omnibus belli sociis eadem expediunt:
 & conferte operam, & ferre arumnas, & persevera-
 re volunt homines. Si quis autem per avaritiam &
 improbitatem, ut ille, sit potens: prima quæque oc-
 casio & paruum erratum omnia retrahit & dissol-
 vit. Non enim fieri, non fieri potest, Athenienses,
 per iniurias & periuria & mendacia, stabilis potentia
 comparetur. Nam talia semel & ad breve tem-
 pus consistunt, & spem de se fortasse magnam præ-
 bent: sed tandem patefiunt, & vltro collabuntur. Nā,
 mea quidem sententia, ut edium & navis & aliarum
 rerum eius generis, infimas partes firmissimas esse
 oportet: sic etiam actionum initia & fundamenta,
 vera & iusta esse cōvenit. Id verò non inest nunc in
 rebus à Philippo gestis. Itaque censeo à nobis & o-
 pem ferendam esse Olynthiis (quod quò pulchrius
 & celerius quisque fieri iusserit, eò magis mihi pro-
 labitur) & ad Theffalos legationem mittendam,
 quæ alios hæc edoceat, alios exhortetur. Nunc et-
 nim Pagafas reposcere, & de Magnesia verba facere
 decreverunt. Illud tamen providete Athenienses, ne
 verba duntaxat afferant legati nostri: sed & opus a-
 liquod ostendere possint, exercitu à vobis pro digni-
 tate civitatis educto, & ipsa re suscepta. Nam cum
 omnis oratio, si res absint, friuolum quiddam habe-
 tur & inane: tum verò ea quæ à nostra urbe profici-
 scitur. Quæ quò expeditius uti nos putant, eò magis
 ei diffidunt omnes. Ostendenda autem est insignis
 conuersio, & magna mutatio, conferendo tributo,
 militando, omnia strenuè gerendo: si modò quis-
 quam vobis fidem habere debeat. Quæ si voletis, ut
 convenit & oportet, absolvere: non solum, Athe-
 nienses, fœderatos infirmos & infidos apparebit esse
 Philippo: sed etiam domesticum eius imperium
 & copias laborare deprehendetur. Omnino enim
 Macedonica potentia & imperium, additamenti vi
 ce non paruum sanè quiddam est, cuiusmodi vobis
 aliquando fuit, imperatore Timotheo, contra Olyn-
 thios: atque iterum, contra Potidæam Olynthiis: vi-
 sum est esse aliquid verumque coniunctum. Nunc
 Theffalos seditione laborantes & cōturbatos, idem
 contra tyrannicam familiam adiuvit. Denique nihil
 est opinor, quin, quantumvis parvis additis viribus,
 adiuvetur. Ipsam verò per se infirmā, ac multis ma-
 lis est refertum. Etenim iste his rebus omnibus, ob
 quas magnum eum putet, bellis & expeditionibus,
 ruinofius id, quàm suapte natura fuerat, libimet effecit
 Neq; .n. putetis Athenienses, iisdem delectari rebus
 & Philippum & populū eius. Nā ut ille gloriā appetit,
 eamq; rem admiratur, atque instituit, gerendis re-
 bus, & periculis adeūdis, nullum casum recusare, &
 hanc opinionē, ut ea perfecisse dicatur: quæ nullus

Refutatio sine iustitia nihil esse stabile.

2. Etiam patrium Philippi imperium esse infirmum & tenue.

ποιούτος α δει, ωειημδρ. αλλ' οπεινο θαιμαζω, ει λα-
καδαιμονιοις μη ποτε, ω ανδρες αθλωαοι, ιαφ τρη ελ-
λωικων δικων αντηρατε. και πολλα ιδια πλεονεκτι-
σαι πολλακις υμιν εζον, εκ ηδελησατε, αλλ' ινα οι αλ-
λοι τυχωσι τρη δικων, τα υμετερα αυτην ανηλίσκητε
εισφεροντες, η προεικιδι υδετε στρατουιδροι. νυλι δε
οικνετε εζειναι, και μελλετε εισφerein ιαφ τρη υμετερον
αυτην κτηματων. και τοις μηδ' αλλοις σεσωκατε πολλα-
κις παντας, η και εχασον εν μερει. τα η υμετερα αυτην
δπολωλεκοτες κεινηθε. ταυτα θαιμαζω. και επι παρος
τουτοις, ει μηδ' εις υμην, ω ανδρες αθλωαοι, δυια) λο-
γισαδαμ, ποσον πολεμειτε χρονον φιλιππω, ε τι ποιου-
των υμην απας ο χρονος διεληλυθεν εδδ. ισε γδ δηπευ
τηδ' οπ' μελλοντων υμην, ετεροις πνας ελπίζοντων προ-
ξεν, αιπωμδρων αλληλοις, κενοντων, παλιν ελπίζον-
των. οεδον ταυτα απερ νυλι ποιουτων, ο χρονος απας
διεληλυθεν, ειτα ουτας αγνωμονως εχρε, ω ανδρες αθ-
λωαοι, ωσε δι' ων εν χρητων φαυλα τα προξενια γερ-
νε της πολεως, δε τρη αυτην τουτων ελπίζετε προξενων,
εν φαυλων αυτα χρησα γρησεδαμ; αλλ' ουτ' εδλογον, B
ουτ' εχον βσιφυσιν τετογε. πολυ γδ ραον εχοντας φυ-
λαττειν, η κτησαδαμ παντα περυκενυλι δε, οπ' μη φυ-
λαξομδρ, ουδεν βσιν υπο τα πολεμου λοιπον τρη προ-
τερον κτησαδαμ δε δε. αυτην ουδ' υμην τετο εχρον ηδη.
φμη δε δειν εισφerein χρηματα, αυτοις εζειναι προξεν-
μως, μηδ' ανα αιπαδαμ πριν αυ τρη προξενιατων κρη-
τησητε. τλωικαυτα δε απ' αυτην τρη εχρον κεναντας,
τοις μεν αξιουσι επαμου πμην, τοις δε αδικουτας,
κολαξεν. τα προφασεις δε αφελειν, και τα και ε υ-
μας ελλειμματα. ου γαρ βσι προξενος εζειναι, τι πε-
προξενια τοις αλλοις, απ' μη παρ' υμην αυτην προστον υ-
παροξη τα δειντα. τνος γδ ενεχα, ω ανδρες αθλωαοι νο-
μιζετε, τετον μηδ' φδρην τον πολεμον παντας, οσοις αυ
ενπεμψητε στρατηγοις, ιδια δε δειρικεν πολεμοις; ει
δει τι τρη οντων και περ' τρη στρατηγων επειν, οπ' ενταυ-
δα μηδ' βσι τα εδλα ιαφ ωι βσιν ο πολεμος, υμετερα
αυφιπολις* και ληφθη, ωδραρημα αυτω υμεις κο-
μειδα. οι δε κινδυοι τρη εφεσηκοτων ιδιοι, μηδ' δε εν
εστι. και δε κινδυοι μηδ' ελαττοις, τα η λημματα τρη C
εφεσηκοτων και τρη στραπωνη. λαμψακος, σηειον, τα
πλοια α συλωσιν. επι ουδ' το λυσιταλωμ αυ τοις εχασοι
χεροσιν. υμεις η, οταν μηδ' εις τα προξενια δποβλε-
ψητε φαυλωσ εχοντα, τοις εφεσηκοτας κενετε. οταν δε
δοντες λογον ταε ανηχας ακουσητε, τουτοις αφιετε.
αδεις τοινυ ημιν αλληλοις εζειναι και διεσαναι, τοις
μηδ' ταυτα πεπεισμενοις, τοις δε ταυτα τα κοινα η εχεν
φαυλωσ. προτερον μηδ' γδ, ω ανδρες αθλωαοι, εισφερε-
τε κη συμμοριας. νυλι η πολιτδευθε κη συμμοριας.
ρηταρ η γεμων εκατερον, και στρατηγος υπο τουτω. και
οι* βοηθισομδροι οι φιακοσοι. οι δε αλλοι προσηνε-
μωδα, οι μηδ' ως τουτοις, οι η ως κενουσι. Δει δη ταυτα
επανειτας, η υμην αυτην επ και νυλ γηρομδρους, κονον η
το λεγειν, η το βουλωδεδη, η το προξενια ποιησαι. ει δε
τοις μεν, ωσπερ εν κυρανιδος, υμην επιπαττειν δποδωσε
τε. τοις η ανηκεζεδη εμεροχην, εισφerein, στραδεδη,
τοις η ανηκεζεδαμ κη τουτων μονον, αλλο η μηδ' οπου
συμποειν, εκη γρησε) τρη δεοντων υμιν ουδεν εν καιρω.
το γδ η δικημενον αιει μεροσ ελλειπει. ειδ' υμιν τουτοις κολαξεν απ' τρη εχρον προξενιας. λεγω δε κεφαλαιον,
παντας εισφerein, απ' ων εχασος εχει, το ισον παντας εζειναι κη μεροσ, εως απ' απαντες στραδωσηθε πασι τοις

A officio fungitur, vinceremus. Illud autem demiror,
cum olim vos Lacedaemonijs, Atheniensibus, bellum
intuleritis pro defensione Graecorum: & multa saepe
priuata emolumenta, quae arripere licuit, sitis as-
pernati, utque alij ius suum obtinerent, vestras o-
pes impenderitis, tributum conferendo, & pericula
pro alijs adieritis militando: nunc vos dubitare exi-
re, & seniter conferre pro vestris priuatis possessio-
nibus: & cum saepe alios seruaueriti, quae vniuer-
sos, quae singulos, vestris amissis opibus vos desidere,
haec miror: atque illud etiam, an vestrum nemo re-
putare possit, Atheniensibus, quandiu bellum cum
Philippo geratis: & quare occupatis vobis, omne
id tempus praeterierit? Nostis enim hoc scilicet, ces-
santibus vobis, alios quosdam rem gesturos spe-
rantibus, alijs alios culpantibus, accusantibus, rur-
sus sperantibus, eadem ferè quae nunc agentibus
vniuersum tempus abiisse. Et aded socordes eitis
Atheniensibus, ut per quas, è secundis aduersae res fa-
cta sunt ciuitatis: per illas ipsas speretis actiones,
cas ex aduersis fore secundas? At istud & incredi-
bile est, & rerum naturae contrarium. Multo enim
facilius, quae habeas, defendi solent omnia, quam
parari. Nunc, possessionum veterum quod tueamur,
nihil à bello est reliquum, sed de integro parandae sunt.
Vestrum igitur ipsorum id iam officium est.
Quare suadeo, ut pecuniam conferatis,
ipli militetis alacriter, neminem culpetis ante re-
cuperatam imperium. Tum ex ipsis factis facto
iudicio: & laude dignos honoribus, & maleficos
paenis afficite: excusationes item tollite, cessan-
tionemque vestram. Neque enim fas est in alio-
rum facta acerbè inquirere, nisi in primis ipsi of-
ficiam faciatis. Quid enim? cur putatis, Athe-
nenses, duces omnes quos mittitis, hoc fugitare
bellum, & priuatim inuenire bella? Si, quod res
est, etiam de ducibus est dicendum: quod hic praemia,
de quibus bellum geritur, vestra sunt: Amphipolis si
capta fuerit, vos eam è vestigio recipietis: pericula
autem sunt imperatorum priuata, merces nulla: illic,
ut pericula minora, sic emolumenta ducum sunt,
& militum: Lampfacus, Sigum, nauigia quae spoliarent.
Id igitur quisque sequuntur, quod è re sua est.
Vos autem cum in res intuemini parum prosperas,
praefectos arcessitis: vbi veid facta dicendi potestate,
necessitates audiistis, eos absoluitis. Nobis igitur id est
reliquum, ut inter nos litigemus & diffideamus,
alijs aliud sentientibus, Res publica verò malè habeat.
Olim enim, Atheniensibus, per classes tributa conferebatis:
nunc per classes rem publicam geritis: Orator utrorumque
dux est, & imperator illi subiectus, & trecenti, qui suffi-
gentur: reliqui attributi estis, alij alijs. Ista igitur nunc
saltem relinquetis, & ad vosmetipsos redibitis, &
tum dicendi, tum consultandi, tum agendi munus
commune facietis. Sin vestrum aliquibus, tanquam re-
gno possideant, iubendi licentiam permittetis: alijs
instruendarum triremium, tributum conferedi, militandi
necessitate imponetis: alijs id negocij dabit, ut contra
hos decreta duxat faciat, aliaque re nulla operam
nauet: nihil quod vsus postulat, vnequa tepestiue
geretur. Sæper .n. ea pars, quae affecta fuerit iniuria,
cessabit. Tade vobis id relinquetur, ut eos pro hosti-
bus puniatis. Quammodò in summa iubeo, ut omnes,
p suis quisque facultatibus, conferatis, ut oes exca-
tis per vices, donec oes militaueritis: ut omnibus q

Translatio
culpe in i-
ptos accu-
satores, &
vitiolae ad-
ministrati-
onis re-
prehensio.

Concludit
enumerati-
onem.

prodeunt, dicendi potestatem detis, & ex auditis optima amplectamini, non ea quæ hic vel ille dixerit. Quæ si feceritis, non oratorem duntaxat in præsentia laudabitis: sed vosmetipsos etiam post, statu rerum vestrarum multò florentiore.

ARGUMENTVM ORATIONIS Olynthiacæ tertiæ.

Athenienses Olynthiis auxilia miserant, quibus aliquid profecisse videbantur. Quod cum eis nunciaretur, & populus gaudio exultabat, & oratores ad Philippum vlciscendum hortabantur. Demosthenes autem veritus ne fiducia pleni, vt qui vicissent omnia, & auxilia satis magna misissent Olynthiis, reliqua negligenter: ea de causa progressus, eorum arrogantiam retudit, & ad modestam cautionem animos traducit: quòd non de Philippi vltione nunc eis deliberandum sit sed de salute sociorum. Sciebat enim, & Athenienses, & alios fortasse nonnullos, cum suas res retinendi curam suscipiant, de vlciscendis aduersariis minus laborare. In hac oratione illud etiam consilium de theatriali pecunia attingit apertius, & leges postulat abrogari, quæ multam imponant iis, qui decernerent, vt ea fieret militaris, quò suadere optima liceat. Monet eos denique, vt ad maiorum emulationem exitentur. & ipsi ciues militent grauiusque obiurgat & populam, eo tempore remollescentem atque effeminatam: & magistratus, vt qui non rectè præsent reipublice.

DEMOS THENIS OLYNTHICA TERTIA, Hieronymo Vvolfo interprete.

Attentio à reprehensione & periculo, cum propositione.

Non idem statuere possum, Athenienses, cum & in res intueor, & in orationes, quas audio. Nam orationes quidem de vlciscendo Philippo haberi, res autem eò progredi video, vt, ne ipsi prius infortunium feramus, sit prouidendum. Nihil igitur aliud nisi errare mihi videntur ij, qui ista dicunt, cum argumentum tractent profus ab hac vestra deliberatione alienum. Ego verò aliquando licuisse ciuitati & sua tenere tutò, & Philippum vlcisci, præclare memini. Mea enim ætate, non olim, contigerūt hæc vtraque. Nunc autem sic statuo, satis esse nobis, si hoc primum anteuertuerimus, vt socios conseruemus. Quorum salus cum in tuto collocata fuerit, tum & qua ratione illum vlcisci possitis, dispicere licebit. Antequam autem principium rectè constituatur, superuacaneum esse duco, de fine vllum facere verbum. Ac tempora quidem hæc, Athenienses, si vnquam, nunc in primis magnam sollicitudinem, & prudentiam requirunt. Ego verò, non quid in hisce rebus suadendum sit, difficilimum esse duco: sed illud dubito, quo sit pacto, Athenienses, apud, vos de eis dicendum. Persuasum enim habeo, quantum coram audiui & intellexi, in plerisque vos frustrari negociis, propter officij vestri neglectum, non ex inficitia. Quare peto à vobis, vt me, si paulò liberius verba fecero, feratis: & id spectetis, an vera dicam, eaq; de causa, vt reliqua fiant meliora. Videtis enim ex eo, quòd quidam ad gratiam conciones habent, res nostras in omnè progressas esse calamitatem. Necessariū autè existimo, pauca vobis ex iis quæ facta sūt, in memoriam reuocare. Meministis Athenienses, nunciatum fuisse vobis, Philippū in Thracia, tertio aut quarto ab hinc anno, Heræum castrum obsidere. Tunc γμῶσα ἀναγκῶν ἢ ὑπολαμβάνω μμερὰ τῆς γαλιμαδρῶν πρεσβον ὑμῶς ὑπομνήσαι, μέμνησθε, ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι, ὅτ' ἀπηγγέλθη φίλιππος ὑμῖν ἐν Θράκη, τρίτον ἢ τέταρτον ἔτος τουτὶ, ἕξακτον τεῖχος πολιορκῶν. τότε

Veniam peto, vt liberè, sic vtili orationi.

Commonefacit Athenienses cessatōnis, quæ non euit.

Α παρῶσι λόγον δίδουσι καὶ τὰ βέλπετα ὧν αὐτὸ ἀκούσθε, αἰρεῖσθε, μὴ δ' αὖτὸ δέινα ἢ ὀδύνα εἶπη. καὶ ταῦτα ποίητε, οὐ τὸν εἰπόντα μόνον ὡς ἀχρηῖμα ἐπαγγέσασθε, ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς ὑστερον, πολλὰ βέλπον τῆς ὅλων ἀχρημέτων ὑμῖν ἔχόντων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΛΟΓΟΥ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΥ ΤΡΙΤΟΥ.

Επειδὴ βοηθῶν τοῖς ὀλυθίοις οἱ ἀθῆναιοι, καὶ πρὸς τὸν θεῶν ἐδύξαν δι' αὐτὸν καὶ ταῦτα αἰτοῦσι ἀπηγγέλω. ὁ δὲ δῆμος ἀχρηῖς, οἷτε ῥήτορες ὡς ἀχρηῖς, ὅτι πτωχῶν τὸ σιτιστοῦ * ὁ δὲ δημοδότης δεδωκός, μὴ διαρῆσαντες, ὡς τὰ πάντα νενομικότες, καὶ ἐγγὺς βοηθῶν ἀποποιήσονται τοῖς ὀλυθίοις, τῆς λοιπῆς ὀλιγορρησίας δὲ τὰ παρελθόντα ὀπώσθαι πλὴν ἀλαζονείας αὐτῶν, καὶ πρὸς εὐλάβειαν σφραγίσαι πλὴν γινώσκου μεδίοντα * λέγοντο, ὅτι τὸ φιλιπποῦ πτωχῶν γὰρ αὐτοῖς εἶναι τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν συμμάχου πτωχῶν. οἷδε γὰρ ὅτι καὶ ἀθῆναιοι, καὶ ἀλλοῖσι πτωχῶν, τὸ μὴ μὴ τὴν οἰκίαν σφραγίσαι, ποιοῦνται φρενήρη. πρὸς δὲ τὸ πτωχῶν σφραγίσαι τοὺς ἐναντίους, ἢ τὸν αὐτοῦ λαζονεῖν ἐν τούτῳ τὸ λέγει καὶ τὸς πρὸς τῆς θεοῦ καὶ χερματῶν συμβουλῆς φανεραῖς ἐν ἀπείρῳ, καὶ ἀπείρῳ κινδύνοισι τοῖς νενομιστοῖς, τοῖς ὀπώσθαι τῆς ζῆμιας τοῖς γράφασιν αὐτὰ γινέσθαι σφραγισθῆναι * δεῖ γὰρ τὴν συμβουλῆς ἐν τὰ βέλπετα ὡς ἀχρηῖς δὲ ἅλας πρὸς τὸν τῆς φρενήρη ζῆλον ἀλαζονεῖν, καὶ σφραγίσθαι πτωχῶν οἰκίαις καὶ ὀπώσθαι πολλὴν κέρητας κατὰ τὸ δῆμον, τὸς ἐκκελευσθῶν, καὶ τῆς ἀμαρτωλῶν, ὡς οὐκ ἐρῶς σφραγίσθαι τὸν πόλεως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΛΥΝΘΙΑΚΟΣ γ'.

ΥΧΙ ταῦτα παρῶσατά μοι γνώσασθε, ὡς ἀνδρες ἀθῆναιοι, ὅταν τὰ εἰς τὰ παράγματα ταῦτα διαβλέψω, καὶ ὅταν εἰς τοὺς λόγους, οὐκ ἀκούα. τοὺς μὲν γὰρ λόγους πρὸς τὸ πτωχῶν σφραγίσθαι φίλιππον ὁρῶ γινώσκου τὰ ἢ παράγματα εἰς τὸ πτωχῶν σφραγίσθαι. ὡς ὅπως μὴ περὶ σῶμα αὐτοῖς σφραγίσθαι κακῶς, σφραγίσθαι δέον. ὅδ' οὐκ ἄλλο μοι δοκοῦσιν οἱ τὰ τοιαῦτα λέγοντες, ἢ τὸ ὑπόδειξιν πρὸς τὸ βουλοῦσθαι, οὐχὶ τὴν οὐσαν παρῶσαντες ὑμῖν, ἀμάρτανεν. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ποτε εἶχον τὴν πόλιν, καὶ αὐτὸ ἔχεν ἀσφαλῶς, καὶ φίλιππον πτωχῶν σφραγίσθαι, καὶ μάλιστ' ἀπερῶς οἷδε ἐπ' ἐμὲ γὰρ οὐχὶ πάλα, γέρονε ταῦτα ἀμάρτανεν. νῦν μὲν τοῖς πτωχῶν σφραγίσθαι τῆς ἰσχυρῶν πτωχῶν σφραγίσθαι ἡμῖν εἶπ' ὅτι σφραγίσθαι, ὅπως τοὺς συμμάχους σῶσωμεν. ἐγὼ γὰρ τὸ τοῖς βεβαίως ὑπάρξῃ, τότε καὶ πρὸς τὴν ἀφῶν πτωχῶν σφραγίσθαι τὸς ἐπεῖνον, ὅλεις σφραγίσθαι. πρὶν ἢ τὴν ἀρχὴν ὁρῶς ὑποδείξαι, μάταιον ἡγοῦμαι πρὸς τὸ τελοῦσθαι ὄντιον πρὸς τὸν λόγον. ὁ μὲν οὐκ παρῶν καμῶν, ὡς ἀνδρες ἀθῆναιοι, εἴπερ ποτε καὶ νῦν, πολλῆς φρενήρης καὶ βουλήσ δέεται. ἐγὼ δὲ οὐχ ὅτι καὶ πρὸς τῆς πτωχῶν σφραγίσθαι συμβουλῆσ, χαλεπώτατον ἡγοῦμαι. ἀλλ' ἐμῆνο ὑποδειξῆ, τῆς καὶ εἰπῶν, ὡς ἀνδρες ἀθῆναιοι, πρὸς ὑμᾶς πρὸς αὐτῶν εἰπῶν. πρὸς τῆσ μα γὰρ, ὅς ὡν παρῶν καὶ ἀκούων σῶσοιδα τὰ πλεῖστα τῶν ἀχρημέτων ὑμῶς ἐκπερῶν γινέσθαι τὰ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τὰ μὴ σφραγίσθαι. ἀλλ' ὡς ὑμᾶς, αὐτὸ παρῶν σφραγίσθαι ποιοῦμαι τοὺς λόγους, ὑποδείξῃ, τὸ τοῖς σφραγίσθαι, εἰ τὰ ληθῶ λέγω, καὶ ὅς τὰ τῆσ τὰ λοιπὰ βελτίω γινέσθαι. ὁρᾶτε γὰρ, ὡς ἐκ τῶ πρὸς χάριν δημοκρατεῖν εἰσὶν, εἰς πᾶν πτωχῶν σφραγίσθαι, τὰ παρῶν ἀχρημέτων